

Toch een keer eerste!

Mijn debuut in de BSG-I (1982-1983) was uitgelopen op een teleurstellende score van 3½ uit 9, maar nog erger was degradatie uit de Hoofdklasse. In de laatste wedstrijd tegen concurrent DD verloren we met 4-6, na een 4-0 voorsprong te hebben gehad! Eén van de meest dramatische wedstrijden uit de BSG-historie.

Deze zomer vooral werken, softballen en hardlopen. Voor het eerst geen schaaktoernooi. In deze periode deelde ik bijna een jaar een huis met Marcel Peek in Amsterdam-Oost. Een periode waarin Marcel de basis heeft gelegd voor zijn latere IM-niveau. Dagelijks zat hij uren partijen uit de *informatior* en andere schaakboeken te bestuderen en uiteraard werd er af en toe ook nog een uurtje gevluggerd. De investering van 10.000 uren om ergens goed in te worden (zie het boek “*Uitblinkers*” van Malcolm Gladwell) heeft Marcel voor een groot deel in deze periode gedaan. Voor mij kwam schaken (en BSG) niet meer op de eerste plaats in mijn leven. Ik was al gestopt als redacteur van *Kontakt* en deed voor het eerst sinds 1977 niet mee aan de interne. Wel bleef ik algemeen bestuurslid, terwijl mijn broer Ton de voorzittershamer van Marten Klouwen had overgenomen.

Tijdens mijn laatste periode van het redacteurschap gebruikte we een elektrische typemachine en offset. Een enorme vooruitgang met het oude stencilen!

Om het geheugen van de lezer nog even op te frissen: 1983 was het jaar dat de KNSB zijn 34.000^e lid mocht begroeten (nog steeds een record!), Kasparov plaatste zich voor de WK-match tegen Karpov, oud-wereldkampioen Tigran Petrosjan overleed, John van der Wiel werd Nederlands kampioen, Hans Böhm miste een grootmeesterresultaat bij OHRA (door in de

laatste ronde te verliezen van Jan Timman) en de Stichting Max Euwe Centrum werd opgericht, al zou het nog tot 1986 duren voordat het centrum de deuren kon openen.

Johan Booij (foto Gaston Richter)

Toen Johan begon met schaken bij BSG was ik af en toe teamleider van zijn jeugdteam.

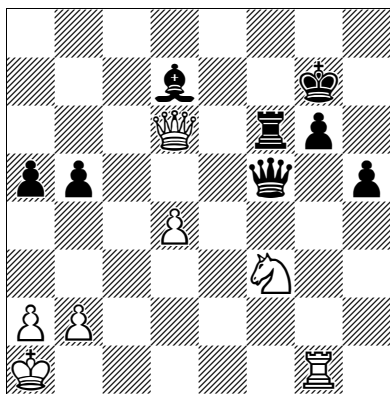
Johan hielp - net zoals veel generatiegenoten - elke maand met het in elkaar zetten van Kontakt.

Samen met Tom Bottema, Frank Smeele, Jan-Christiaan Delmaar, Evert-Jan Smeele en Michel Vroon werd hij in 1982 met het B-team kampioen van Nederland.

Later werd hij vaste kracht van het eerste team.

Voor mij werd Johan teamgenoot, huisgenoot, concurrent en vriend.

Uiteraard speelde ik nog wel één keer per maand een partij voor BSG-II. Een team waarin veel van mijn huidige vrienden ook in zaten: Marc Spierings, Li Riemersma, Frank Smeele en Johan Booij. De honger naar de stukken was dermate groot dat ik punt na punt scoorde. Zodoende was ik na 7 rondes nog één van de vier spelers met 100% in de KNSB-competitie. Tegen Jacques Huijzer speelde ik mijn 8e partij van het seizoen. Uit het verslag van Henny Vijgeboom in Schakend Nederland is de volgende alinea: ‘Een uitgelaten Huijzer van HSG II aan de telefoon: “Ik heb gewonnen van Eddy Sibbing. Die had toch 7 uit 7?” - “Ja” - “Dat is dan nu afgelopen!” - “Bedankt voor het telefoontje”. Eddy, op jacht naar zijn achtste zege, wilde van geen remise weten, ging herhaling van zetten uit de weg, met het vermelde gevolg.’

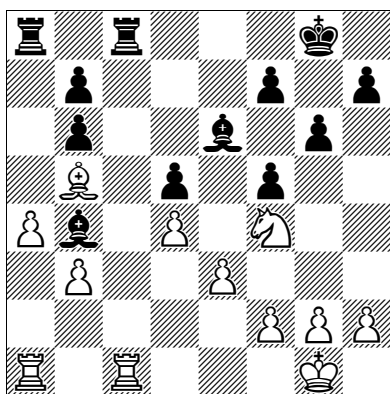

Eddy – Jacques Huijzer

41.De7+ Tf7 42.Dd6 Tf6 43.De7+ Tf7 44.De5+ Tf6 (Nu kon ik met 45.De7+ drie keer dezelfde stelling claimen met remise. Van teamleider Louis Kok mocht ik proberen om 8 uit 8 te halen, temeer daar het team aan een halfje niets had. Objectief gezien staat zwart natuurlijk beter, maar ik moest de “gok” nemen: hoe vaak in je leven heb je kans om nationaal topscorer te worden?) 45.Dc7 b4 46.Te1 Dxf3 47.Dxd7+ Tf7 48.De8 Df5 49.Td1 h4 50.d5?? Dxd5 51.De1 Df3 52.De5+ Kh7 53.Tc1 h3

54.De1 Df2 55.De4 Df4 56.Dc6 h2 57.Td1 Df3 58.Dxf3 Txf3 59.Th1 Tf2 60.a4 b3 61.Kb1 Tg2 62.Kc1 Tg1+ 0-1

Ook viel ik twee keer in bij BSG-I, dat zonder de vertrokken Hans Bouwmeester terug probeerde te keren in de landelijke Hoofdklasse. In de laatste ronde wisten we de nek-aan- nek-race met Groningen in ons voordeel te beslissen door met 7-3 van ESGOO te winnen, terwijl de Groningers tegen MEMO ten onder gingen. Ik kon in die wedstrijd een puntje bijdragen aan het kampioenschap na de volgende afwikkeling:

Eddy - Jan Hondebrink

23.Txc8+ Txc8 24.Pxe6 fxe6 25.Ld7 Td8 26.Lxe6+ Kg7 27.Tc1 Kf6 28.Lc8 f4 29.Lxb7 fxe3 30.fxe3 Td6 31.Kf2 h5 32.Tc6 Txc6 33.Lxc6 Ke6 34.Le8 Kf5? (Een blunder in tijdnood. Na 34....,Kf6 moet wit nog “werken” voor het punt.) 35.Lf7 Kf6 36.Lxd5 g5 37.e4 g4 38.Ke3 Kg5 39.e5 Kf5 40.Le4+ 1-0

Zo was mijn “inactieve jaar” het beste seizoen uit mijn leven geworden. Aan het eind van het seizoen was ik eindelijk een keer eerste bij BSG: ik voerde namelijk de BELO-lijst aan! In de BELO (Bussumse ELO) worden alleen de resultaten voor BSG (intern en extern) meegeteld. Door mijn 9 uit 10 (ik won ook nog een partij in de KNSB-beker) schoot ik van de 7^e plaats naar de eerste plaats, nog net voor Riemersma die met reuzensprongen richting Nederlandse schaaktop ging.

1. Eddy Sibbing	2223
2. Li Riemersma	2215
3. Wim Stork	2207
4. Ton van der Heijden	2204
5. Marcel Peek	2198

.....

Er waren in de zomer van 1984 maar liefst 28 BSG-ers met een BELO van meer dan 2000!!

*“the coming man”
Li Riemersma
(foto Gaston Richter)*

Om niet weer te degraderen werd Cor van Wijgerden als trainer-speler aangetrokken. Het eerste team werd nog meer verjongd en Van Wijgerden ging de grootste talenten (Riemersma, Peek, Booij en Bottema) intensief trainen, naast de groepstrainingen die hij gaf aan het eerste en tweede tental. De doelstelling was om met eigen kweek in de hoofdklasse te blijven.

In mei 1984 had ik mijn eerste succesje als schaaktrainer. Leerkracht Paul van der Horst maakte reeds jarenlang iedereen op de Julianaschool gek voor schaken. Op vrijdagmiddag werd er twee uur geschaakt. Paul leerde zijn pupillen enkele openingen, onder andere 1.e4 e5 2.Pf3 d5! Jammer genoeg maakte hij weinig gebruik van lesmateriaal, terwijl dat erg nuttig zou zijn geweest. De grote talenten stuurde hij door naar BSG, zodat ze nog vaker gingen schaken. Onder andere de gebroeders Smeele, Johan Booij, David Koetsier en Dennis Woning komen uit “zijn stal”. De Julianaschool was al een paar keer dicht bij de Nederlandse titel voor scholenteams gekomen, maar had die nog nooit veroverd. Paul vroeg mij dat jaar om het schoolteam een aantal trainingen te geven. Ik weet niet of het daardoor kwam, maar de Julianaschool werd in 1984 eindelijk een keer kampioen van Nederland! Daarna volgden nog diverse goede resultaten voor de Julianaschool. Ook toen Paul - jaren later - overgestapt was naar de Emmaschool, haalde die school het Nederlands kampioenschap, maar nooit meer de titel. De invloed van de Stappenmethode was inmiddels steeds groter geworden. Zonder een gedegen opleiding, miste je gewoon teveel basiskennis, die anderen wel hadden.

(wordt vervolgd)